Sme tu pre Vás
GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV
farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto
www.grkat.he.sk/mesto
Cena: dobrovoľný príspevok
Ročník: 3. Číslo: 15

Púte k hrobom svätcov

Na tradíciu židovského putovania do jeruzalemského Chrámu priamo nadviazali prvé kresťanské púte. Putovanie patrilo od prvých storočí k základným prejavom života Cirkvi. Bolo jednou z foriem účasti širokej veriacej verejnosti a prejavom jej duchovného života. V 2. a 3. storočí po Kr. ešte nemožno hovoriť o pútiach v pravom zmysle slova, pretože prví kresťania, v súlade so slovami Lukášovho evanjelia, nehľadali Krista medzi mŕtvymi (porov.: Lk 24, 5), ale svoju nádej zameriavali k jeho novému príchodu, k nebeskému Jeruzalemu (porov.: Hebr 12, 22).

Situácia sa zmenila až v 4. storočí, keď cisár Konštantín Veľký (306-337) roku 313 udelil Cirkvi slobodu. Kresťanstvo už nielen že nebolo prenasledované, ale získava podporu aj u cisárov. Vznikajú nové chrámy, mnohé z nich na „svätých miestach“, t. j. tam, kde žil a pôsobil Ježiš Kristus a jeho učeníci. Cisár Konštantín Veľký a jeho matka Helena dali postaviť chrám Božieho hrobu v Jeruzaleme, ktorý bol považovaný za ústrednú svätyňu kresťanstva a stal sa cieľom mnohých pútnikov. V Jeruzaleme a v jeho okolí vzniklo mnoho stavieb, ktoré pripomínali starozákonné udalosti. Cieľom pútnikov bolo hlavne okolie dolného toku Jordána, Galilei a vrchu Sinaj. Uctievané bolo miesto nanebovstúpenia Pána, Olivová hora, hrob Panny Márie a i.

Okrem biblických miest navštevovali pútnici na Východe predovšetkým hroby mučeníkov a svätcov; tiež miesta, kde boli uložené ich ostatky. V Malej Ázii sú už v 4. storočí vyhľadávané niektoré dôležité posvätné miesta: Efez s hrobom sv. apoštola Jána, Chalcedónia, Cézarea v Kapadocii, Izaurská Seleucia. Je to práve táto oblasť, kde v 5. storočí vznikol celkom nový typ pútí: putovať k slávnym stylitom. Simeon Starší (389-459) je ešte za živa stredobodom všeobecného záujmu a po jeho smrti stĺp v strede baziliky, postavenej v tváre kríža, je métou mnohých pútnikov.

Aj Egypt sa stal v tom istom storočí miestom pútí, vďaka tomu, že sa stal kolískou mníšskeho života. Vynikali dve pútnické miesta. Prvým bolo mesto Abu Mina s chrámom sv. Menasa. Druhým bol chrám sv. Cyra a Jána v Menuthis.

Ďalšími pútnickými miestami, napr. v Grécku, bol chrám sv. apoštola Andreja v Patras a v Salonikách (Solúne) chrám sv. Demetera.

Konštantinopol sa stáva doslova klenotnicou relikvií, pochádzajúcich zo všetkých oblastí Východu, medzi nimi ostatky sv. Kozmu a Damiána, sv. Jána Krstiteľa a sv. Artémia.

Najstaršie správy o počiatkoch pútí nám zachoval cirkevný historik Euzébius Cézarejský. Pútnička Pavla v Betleheme „kontemplovala očami viery dieťa zavinuté do plienok a uložené v jasliach.“ Významný je aj popis ciest pútničky Egerie či Aetherie, ktorá putovala koncom 4. storočia po Sinajskom poloostrove, Egypte a Palestíne, Mezopotánii a Malej Ázie. Púť do Svätej zeme nadobudol taký význam, že po dobytí Jeruzalema Arabmi (r. 630) cisár Karol Veľký uzavrel s kalifom Hárúnom ar-Rašídom zmluvu na ochranu pútnikov smerujúcich do Palestíny.

Na Západe sa stal svätým miestom a prednostným cieľom pútnikov z mnohým krajín Rím s hrobmi mnohých mučeníkov, predovšetkým sv. apoštolov Petra a Pavla. Mesto bolo doslova posiate svätyňami, v ktorých boli uctievaní rôzni svätí.

Na začiatku 5. storočia vyzýva básnik Paulin z Périgueux veriacich, „aby tí, ktorí nemôžu putovať do svätých miest v Palestíne, a ani do Mesta apoštolov, sú Božou milosťou pozývaní putovať do bližších miest“. Týmto začali veriaci putovať pre nich na dostupnejšie pútnické miesta.

Takto už od 4. storočia viedli cesty pútnikov nielen k hrobom mučeníkov, ale aj významných duchovných vodcov, predovšetkým biskupov a rehoľníkov, ktorí zomreli v chýre svätosti. Známymi sa stali púte v Gálii, Španielsku, Taliansku a v Afrike.

Galii vynikalo predovšetkým pútnické miesto v Tours, v ktorom bol biskupom v rokoch 371-379 sv. Martin, a tam bol aj pochovaný. V Afrike bola známa predovšetkým úcta k mučeníkom sv. Perpetue a Felicite a mučeníkovi z Kartága sv. Cypriánovi.

V Španielsku k mučeníkom z Massa Candida, sv. Štefana a a k biskupovi Kvadrusovi.

V Taliansku okrem Ríma vzniklo známe pútnické miesto v Nole, kde bol pochovaný sv. Félix. K ďalším patrili chrámy ako napr. Miláno, Aquileia, Ancona a Ravenna, kde sa nachádzalo veľké množstvo relikvií.

Významnou udalosťou bolo tiež prenášanie ostatkov svätých. Dôvodom mohla byť snaha ochrániť ostatky pred zneuctením počas nepriateľských vpádov. Tiež aj túžba zbožných veriacich poskytnúť im dôstojnejšie uloženie. V takomto prípade sa prenesenie ostatkov uskutočňovalo nákladnou inscenovanou procesiou. V dobových správach sú obvykle pripojené informácie o mnohých zázrakoch, aby sa zvýraznilo pôsobenie ostatkov.

Spracoval o. Mikuláš

Sviatosť pokánia a zmierenia

Sviatosť zmierenia - dimenzie

Celá účinnosť pokánia je v tom, že nám navracia Božiu milosť a spája nás s Bohom v dokonalom priateľstve. Cieľom a účinkom tejto sviatosti je zmierenie s Bohom, so sebou, s blížnym a svetom. U tých čo prijímajú sviatosť pokánia so skrúšeným srdcom a s nábožnosťou, zvyčajne zavládne pokoj a spokojnosť svedomia spolu so silnou duchovnou útechou. Zároveň táto sviatosť napráva alebo obnovuje aj bratské spoločenstvo. V tomto zmysle uzdravuje toho, kto je znovu plne zapojený do ekleziálneho spoločenstva, ale má aj oživujúci účinok na život Cirkvi, ktorá trpela pre hriech jedného zo svojich členov.

Úplné uzdravenie hriešnika je teda veľmi dôležité, lebo priamo vplýva nielen na jeho život, ale aj na život celého Kristovho spoločenstva. Pri tomto procese uzdravenia však najčastejšie vidíme a orientujeme sa len na jednú dimenziu sviatosti pokánia a tou je odpustenie. Ostatné dimenzie – uzdravenie, oslobodenie a posilnenie – akosi zostávajú bokom, hoci sú pre úplnosť ovocia sviatosti pokánia nevyhnutné.

Odpustenie

Prvá a najbežnejšia dimenzia sviatosti pokánia je odpustenie. Vie sa o nej snáď aj najviac a častokrát pri jej prijímaní sa ani nič iné nevníma. Je to moment, kedy počuť v zastúpení z úst kňaza *„...rozhrešujem ťa od všetkých tvojich hriechov...“* a preciťuje sa úľava vnútra človeka, ktorý je definitívne oslobodený spod ťarchy hriechov. Ale koľkokrát ani tieto slová s ubezpečením kňaza o absolútnom odpustení zo strany Boha nedokážu zahnať pochybnosti o tom, či je kajúcnikovi naozaj odpustené. Pokúsim sa bližšie ozrejmiť príčiny týchto pocitov a stavov na základe skúseností kňazov, ktorí už sa dlhšie venujú tejto problematike.

Podľa skúseností pri vysluhovaní sviatosti zmierenia je možné rozdeľovať kajúcnikov do niekoľkých kategórií. Psychiatér Karl Menniger zaraďuje hriešnikov do troch kategórií. Toto rozdelenie zastáva podľa trojakého postoja k spáchaným hriechom. Prvou je kategória hriešnikov – väzňov, druhou duševne chorí hriešnici a treťou sú tzv. zdraví hriešnici.

1. Hriešnici väzni. Táto kategória je pre ľudí, ktorí si myslia, že je príliš neskoro, aby niečo vo svojom živote zmenili. Majú povedomie viny, vedia, že zhrešili, ale sú presvedčení, že to nie je v ich silách zmeniť. Takýto človek vie konkretizovať a pomenovať svoje zlé skutky, ale nedokáže kvôli určitým predsudkom zmeniť svoj stav. Je akoby väzňom v postoji k hriechu. Berie to ako osud, či životný údel, nedokáže „vyjsť“ zo seba samého, lebo si mysli, že aj keby niečo chcel zmeniť, už je neskoro alebo spoločnosť by to

neprijala. A tak sa takýto človek uspokojuje so svojou „životnou cestou“, po ktorej musí kráčať. Je presvedčený o tom, že je zločinec a musí aj zomrieť ako taký. Naplno tu možno vidieť pravdivosť Kristových slov: *„Každý, kto pácha hriech, je otrok“* (Jn 8, 34).

V každej ľudskej osobe je oblasť, o ktorej sa myslí, že sa tam nedá nič zmeniť. Takýto postoj bráni Božiemu účinkovaniu. Boh je síce k nám milostivý, ale je to postoj človeka, ktorým nedovolí, aby bol preniknutý dokonalým Božím očistením. Takýto ľudia bez účinnej vonkajšej pomoci nemôžu zažiť úplné odpustenie. Pre spovedníka je to veľmi náročný proces pomoci penitentovi, ktorý musí byť postavený na skúsenostiach v oblasti duchovného vedenia i poznatky v oblasti vedy o človeku, čiže sociológia, psychológia, pedagogika, ekonomika, politológia, veda o spoločenských formách komunikácie a ďalšie.

2. Duševne chorí hriešnici. Je to kategória ľudí, ktorí neveria, že sú duchovne chorí. Sú presvedčení o tom, že to čo robia, nemôže byť zlé. Nemajú pocit viny a sú presvedčení, že sú na dobrej ceste. Ján Pavol II. to definuje ako stratu citlivosti na hriech. Táto strata citlivosti na hriech má niekoľko príčin: prednosť pôžitkov a príjemnosti pred zodpovednosťou voči prirodzenému zákonu, ktorý ustanovil Boh; deformáciou svedomia v dôsledku mylných výkladov, do ktorých sa upadá cez určité výsledky vied o človeku ako napr.: psychológie, sociológie a kultúrnej antropológie; mylným stotožňovaním hriechu s chorobným pocitom viny alebo aj s jednoduchým prestupovaním právnych noriem a predpisov; relativizovaním etiky; popieraním Boha nielen vo forme ateizmu, ale aj sekularizmu a rozdielnosťou názorov a učenia v teológii, kázňach, v katechéze a v duchovnom vedení, týkajúcich sa závažných a chúlostivých otázok kresťanskej morálky.

Duševne chorý človek je slepý vzhľadom na svoj hriech. Dokáže si priznať svoj hriech, ale vinu a príčinu hriechu pripisuje iným. Takýto ľudia nikdy nepreberú zodpovednosť za spáchané hriechy. Ak teda nie sú schopní prevziať zodpovednosť za hriech, nemôžu byť ani z neho uzdravení, lebo kto tvrdí, že nemá hriech, klame sám seba a nie je v ňom pravda, ale kto vyznáva svoje hriechy, tomu Boh odpustí a tiež ho očistí od každej neprávosti.

3. Zdraví hriešnici. Sú to tí, ktorí pozrúc do svojho vnútra, skonštatujú svoj stav a hneď sa dajú do procesu uzdravovania. Majú nielen vedomosť o svojich hriechoch, ale aj vedia, že tieto hriechy môžu byť odpustené. Zdá sa to byť protirečivé hovoriť o hriešnikoch a na druhej strane ich nazvať zdravými hriešnikmi, ale tento výraz je správny, lebo ide o ľudí, ktorí uznávajú, že spáchali hriech, berú za neho zodpovednosť a robia všetko preto, aby boli z neho uzdravení. Aby človek mohol prijať dokonalé odpustenie hriechov, je dôležité, aby sa vedel dotknúť previnení, aj keď spoznanie pravdy o sebe spôsobí bolesť. Ježiš ukazuje jasnú a rozhodnú cestu, ktorá vedie k úplnej a trvalej slobode: zotrvať v jeho slove, ktoré pomôže spoznať pravdu a táto pravda má moc vyslobodiť z moci a otroctva hriechu.

Samotné najnovšie poznatky z oblasti psychológie môžu veľmi napomôcť teológii vykúpenia pri oslobodzovaní človeka z moci hriechu, v procese očisťovania z hriechu i v procese formovania a uzdravovania osobnosti človeka z nesprávnych názorov na hriech a rán na svedomí. V spojení s teológiou tieto poznatky rozdeľujú vnútorný a vonkajší život človeka na štyri dimenzie:

a) Prvá dimenzia predstavuje tú časť osobnosti, ktorá je známa všetkým. Sú to určité charakteristiky života, ktoré jednoducho nie je schopné ukryť: pohlavie, vek, národnosť, povolanie, črty charakteru, určité reakcie, vzťahy, názory, postoje. Sú to veci, ktoré sa nachádzajú na svetle a sú zjavné. Človek o týchto veciach dokáže bez problémov diskutovať, nie je problém, aby boli podrobené morálnej konfrontácii a ohodnoteniu a aj ich náprava je ľahšia.

b) Druhá dimenzia osobnosti človeka je tá, ktorú pozná iba on, nie však niekto iný. Je to určitý privátny sektor – súkromie, ktoré človek nerád odhaľuje. Tu možno zaradiť súkromný život, intímny život, určité myšlienkové pochody, skryté túžby, osobné city, sklony, vnútorné rozpoloženie. Tento priestor je odhalený iba Bohu, zriedkavo kňazovi alebo spovedníkovi, ale nikomu inému. Je to oblasť, ktorú prebáda iba Boží Duch, ktorý je v samotnom človeku. Je to oblasť, v ktorej človek obyčajne hreší v skrytosti a je len veľmi ťažké pre neho vyznať tieto hriechy. Zároveň je to oblasť, ktorá ho obyčajne najviac trápi a je príčinou duchovného znechutenia, pocitu osamelosti a opustenosti. Tu je potrebné pomôcť človeku, aby dokázal odovzdať tieto hriechy Bohu, aby mohol byť od nich oslobodený a duševne v pocitoch uzdravený a čo je najdôležitejšie, aby odpustil sám sebe.

c) Tretia dimenzia osobnosti človeka, a to je už vážnejšie, predstavuje oblasť, ktorú poznajú všetci ostatní, ale nie dotyčný človek sám. Reakciou takéhoto človeka je tvrdenie, že to, čo o ňom hovoria iní, nie je pravda. Práve preto je veľmi ťažké takému človeku povedať, aký názor na neho má okolie. Toto okno môže predstavovať aj mentálnu chorobu. Človek nie je schopný prijať pravdu o sebe, hoci je všetkým známa. Tu je potrebné rozhodne zvážiť, do akej miery je dotyčný človek morálne zodpovedný za svoje skutky a je potrebná v jeho uzdravovaní aj pomoc psychológa.

d) Štvrtá dimenzia osobnosti človeka predstavuje oblasť, ktorá je ukrytá nielen pred samotným človekom, ale aj pred jeho okolím. Je to oblasť osobnosti, ktorá je neznáma, tmavá a zahalená tajomstvom. Výraz „neznáma“ označuje aj pozitívnu aj negatívnu skutočnosť. Môže to byť oblasť nepoznaných chariziem a ešte neodhalených daností človeka, ale tiež oblasť, ktorú je záťažou po predkoch. Sväté písmo hovorí, že Boh do tisíceho pokolenia preukazuje milosrdenstvo tým, čo ho milujú a zachovávajú jeho príkazy, ale *„tresce neprávosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ho nenávidia.“* Sú to obyčajne následky hriechov po

predkoch, ktoré pretrvávajú niekoľko generácií, na ktoré sa zabudlo, ale ich účinky môžu nepriaznivo pôsobiť tak po telesnej stránke – choroby, materiálny nedostatok – ako aj po duševnej – rôzny stavy nepríčetnosti, rozpoltenia osobností a rôzne druhy „posadnutosti“.

V každom človeku sa nachádzajú tieto štyri aspekty osobnosti. Na posúdenie stavu hriešnosti alebo svätosti však možno použiť len prvú dimenziu, nakoľko je to dimenzia pravého poznania. Čím viac človek zo seba odhaľuje, tým väčšiu slobodu získava, lebo je to pravda, ktorá spôsobuje jeho vyslobodenie z moci a následkov hriechu a umožňuje mu nový život v hojnosti. Apoštol Pavol vyzýva veriacich v Efeze, aby nemali účasť na jalových skutkoch tmy, ale aby všetko vynášali na svetlo. Tak im bude môcť svietiť Kristus, ktorý je tou pravdou na ospravedlnenie, cestou k spoločenstvu s Bohom a jeho svätými a darom nového života, v ktorom už hriech nepanuje.

Čo sa týka ďalších troch dimenzií života, v nich človek neprežíva skutočnú slobodu, lebo obsahujú vecí, ktoré sú viazané tajomstvom. Ak sa podarí prvú dimenziu osobnosti čím viac rozšíriť, tým sa zmenší priestor pre ďalšie tri a sloboda človeka môže nadobudnúť väčšie rozmery. Slobodný od hriechu môže byť človek len vtedy, ak sa oslobodí aj od závislostí, ktoré ho k hriechu pútajú.

o.Martin

Rotary klub – Rotariánstvo - Rotariáni

V Taliansku občas pozývali rotariáni cudzích prelátov na svoje bankety a slávnosti, dali účastníkov fotografovať a potom rozširovali fotografie na dôkaz svojej nestrannosti. Ba podozrenia a pochybnosti o Rotary boli tak silné a rozšírené, že prezident medzinárodnej Rotary, Mistr Harr Rogers, bol nútený vyhlásiť na zmienenom kongrese v Ostende, že, aj keď on sám je slobodomurárom, jednako Rotary sú bez slobodomurárskeho vplyvu. Podobné prehlásenie bolo dané belgickým katolíckym mládencom, ktorí sa priamo pýtali Rotary, že či má slobodomurársky pôvod. Kto sa pýta...

Aj predseda talianskych Rotary klubov, Felice Seghezza, tvrdo protestoval proti tomu, čo napísali „Tribúny“ a „Osservatore Romano“ otvoreným listom, že každé podozrenie proti Rotary je bezpodstatné. (Ako by aj nie? Je to v Taliansku!)

Z povedaného vysvitá:

1. Rotary sú slobodomurárskeho pôvodu;

2. v mnohých krajinách sú v najužšom spojení so slobodomurárstvom;

3. niekde sa prejavujú a prejavili ako otvorení nepriatelia katolicizmu.

To však nie je všetko. Zákonník rotariánskej morálky je úplne odlišný od katolíckej morálky: je to čistý individualistický utilitarizmus, zastrený humanistickými ideálmi.

Základný zákon slobodomurárskeho kódexu, vyhlásený na všeobecnom zjazde v St. Louis 1923 za „dobrý a panujúci“, znie: *„Kto lepšie slúži* (rozumej spoločnosti)*, viac z toho ťaží.“* Ten istý zjazd prehlásil: *„Rotary je vo svojom základe filozofiou života, ktorá sa snaží zmieriť večný spor medzi túžbou po vlastnom prospechu a povinnosťou slúžiť blížnemu. Je to filozofia služby: „Prv niečo dať, než myslieť na seba“*. Je to dôsledok hlavnej zásady. A zaväzuje všetkých rotariánov, aby prijali túto filozofiu „služby“ bez tajnej prísahy, každý podľa svojho spôsobu, nezväzovaný žiadnou dogmou alebo vierou.

Z toho vysvitá, že cieľom každej finálnej aktivity je vlastný prospech jednotlivca. Týka sa to každej činnosti, intelektuálnej aj náboženskej. Prezident kongresu v Ostende dáva rotariánstvu úlohu, aby vychovávalo všetkých ľudí a všetky inštitúcie, akoby bol poverený všeobecným poslaním hlásať novú dokonalosť, doposiaľ neznámu ľuďom. Neuvádza ako puto spoločného spolužitia ľudstva autoritu a spravodlivosť, ale nejakú rovnosť práv, ktorých povahu a rozsah neudáva.

V tejto filozofii sa stráca každá stopa Boha stvoriteľa, ktorý rozdeľuje stvoreniam svoje talenty, aby ich používali, nie ako ich absolútni páni, ale ako verní sluhovia, ktorí z nich majú vydať počet nebeskému Hospodárovi až do posledného haliera, ako jednoznačne učil Spasiteľ vo svojom podobenstve o talentoch.

Rovnako slobodomurárstvo hlasá, že je potrebné nahradiť všetky pozitívne náboženstva jediným pravým náboženstvom, totiž náboženstvom humanity, ľudskosti. Nie je tu nápadná zhoda?

Anderson určuje v VI. hlave prvých slobodomurárskych stanov vzťah slobodomurárov k náboženstvu takto: *„Ako slobodomurári všetci vyznávame „univerzálne náboženstvo“, je to také, ktoré je spoločné všetkým ľuďom: aby boli dobrí a úprimní a čestní, nech sa už volajú akokoľvek a veria v čokoľvek“*.

Teda teoreticky hlása slobodomurárstvo náboženskú neutralitu. To sú očividne naturalistické zásady, odsúdené pápežom Levom XIII. v encyklike*: »Humanum genus.«*

Je teda Credom slobodomurárstva (v teórii) i rotariánov: náboženský indiferentizmus: Boh je vylúčený a zavádza sa morálka, zbavená každého náboženského pojmu. Aká je však chudobná, neistá a slabá, dokazuje ovocie, ktoré priniesla krajinám, kde sa rozmohla, tam počestnosť a mravná neporušenosť rýchle poklesla. Takto už písal Lev XIII. v roku 1884.

Čo by povedal dnes? Zakúšame jej „blahodarné“ účinky na vlastnom tele.

Zakladateľ Rotary a Ježiš Kristus: aký rozdiel! Prvý vylučuje každé Credo, chce oslavovať len činy, a otvára svoje kluby protestantom, katolíkom, židom, kresťanom i budhistom!

Druhý, Ježíš Kristus dáva jedinú morálku pre všetkých, morálku, ktorá spočívajúc pevne na nemeniteľnom Crede, zaväzuje všetkých svojich vyznávačov v praxi k úcte a láske a k účinnej pomoci každému blížnemu, aj inovercovi a ateistovi a snaží sa nahradiť celému ľudstvu stratený raj. V tamtej je cieľom služby, preukazovanej spoločnosti, osobný prospech, tu väčšia česť a sláva Božia, služba

samotnému Spasiteľovi, podľa jeho slov*: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“* (Mat 25, 40)

Môže byť katolík členom Rotary Clubu?

Uvedomelý katolík, ktorý je hrdý na svoju pravú vieru, váži si ju, ďakuje Bohu za ňu a je ochotný pre ňu i zomrieť, nemôže byť členom spolku, ktorý svojimi stanovami jeho vieru znižuje na úroveň každej falošnej sekty, ba i pohanstva, ktorý pod zámienkou náboženskej tolerancie a pod zámienkou myšlienky slúžiť spoločnosti berie mu úctu k jeho náboženstvu, kýve jeho pevným presvedčením tak dlho, až opustí pôdu právd viery a autority neomylnej cirkvi, aby na jej miesto postavil svoj ľudský rozum a jeho kritiku. Pripraviť ľudstvo o vieru: to je cieľom rotariánstva.

Naša náboženská tolerancia musí byť iná, než je tá slobodomurársko - rotariánska. To uznáva aj slobodomurár Albert Lantoine, ktorý v článku *„La Morale maconique“* (Geneva 1023) napísal:

„Keď potupujeme katolicizmus pre jeho náboženskú intoleranciu, ktorú prejavoval po celé stáročia a prejavuje stále, pochádza naše rozhorlenie z pýchy a obmedzenosti. Veď všetci tí, ktorí majú určité presvedčenie a sú si istí, že slúžia pravému Bohu, nemôžu nemať súcit s tými, ktorí majú iné presvedčenie. To je skutočnosť, ktorú možno pozorovať vždy, nie len u laických spolkov, ale aj u náboženských spoločností.“

Zdá sa to teda zvláštnym, že slobodomurárstvo na jednej strane priznáva, že ten, kto má úplnú istotu o svojej pravde, nemôže byť tolerantným v slobodomurárskom zmysle a nemôže pokladať za rovné každé učenie, dobré i zlé, a na druhej strane toľko sa rozčuľuje nad klerikálnou intransigenciou. — Ale nie je to úplne nelogické. Ten istý Lantoine vysvetľuje zdanlivý rozpor.

„Slobodomurárstvo je založené na tolerancii. Kto do neho vstúpi, musí predovšetkým vyznať, že nič nevie, a že nič z toho, čo vie a čomu verí, nie je nezmeniteľné. Prijímajú sa síce vyznávači všetkých náboženstiev, ale s podmienkou, že každý je slobodný, že sa má rozumovo vyvíjať a hľadať čistú pravdu. V tom mu nesmie byť na škodu jeho náboženské presvedčenie, žiadna dogma nesmie ho brzdiť v hľadaní čistej pravdy. Preto musí svoje náboženské presvedčenie podrobiť revízii a zbaviť sa každého dogmatického záväzku a snažiť sa o dosiahnutie čistej pravdy, ktorá je nad všetkými dogmami, ale je nedosiahnuteľná.“

Čiže filozofiou slobodomurárstva je skepticismus: ten vraj, že je normálnym stavom ľudského rozumu. — Nie je to nič nové. Už Pilát odpovedal Ježišovi na jeho vyhlásenie*: „Ja som sa preto narodil a preto som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde“*, — skeptickým: *„Čo je pravda?“*

Teda nie istota, pochádzajúca z jedinej pravej viery v Boha, ale zúfalý skepticizmus je filozofiou a teológiou slobodomurárov. Preto teda každý slobodomurár musí byť indiferent-ným ku každému náboženstvu, všetky musí pokladať za rovné si, aby všetky prekonal a zničil.

Je to diabolský plán; nevysvetliteľným zostává, ako môže byť katolík, ba i kňaz vyznávačom takého učenia a služobníkom pekla! Táto filozofia je spoločná slobodomurárom i rotariánom!

Ešte jedna dôležitá okolnosť osvieti povahu rotariánstva. Prišiel, je riadený a finančne podporovaný z Ameriky. Prečo? Je zaiste známe celému svetu, aký obrovský tlak vyvíja americký kapitalizmus, aby rozšíril svoj politický a hospodársky vplyv na celý svet. Má investovaných mimo Spojených štátov asi 14 miliárd dolárov, z nich asi 3,5 miliardy v Európe; jeho export značne prevyšuje import. Preto sa snaží upevniť mravným vplyvom túto hospodársku hegemóniu. O tento cieľ sa snažia všetky tie spolky a sekty, navonok mravne výchovné a humánne, ktoré Amerika udržuje ohromnými sumami. Za protestantskými a metodistickými misiami, za YMCAmi a YVCAmi sa skrývajú často veľmi vplyvné a čulé skupiny industriálne a finančne americké.

Predovšetkým sa to týka Rotary klubov: mnohí v nich vidia nástroj angloamerickej expanzie. Angloamerické slobodomurárstvo chce využiť depresiu, v ktorej sa teraz nachádza európske slobodomurárstvo, aby premohlo vplyv latinského slobodomurárstva. Zhromažďuje pod svoju vlajku najlepších pracovníkov európskych štátov, dosadzuje ich v rotariánských kluboch na vysoké miesta a robí ich tak zástancami americkej industrie, financií a politiky.

Nie je možné popierať, že politický a konzulárni úradníci a zástupcovia veľkých anglických firiem majú privilegované miesta v Rotary kluboch. Amerika a Anglicko má vo vedení Rotary veľkú prevahu. Z 2639 Rotary klubov, roztrúsených po celom svete, patrí 2088 Amerike (Spojeným štátom), 85 Kanade, 254 Veľkej Británii; a len 212 klubov je roztrúsených v ostatných 38 štátoch. Z toho je zrejme, kto má v rukách riadenie celého Rotary Clubu.

Táto obrovská organizácia predstavuje veľké nebezpečenstvo pre katolícke náboženstvo i pre mravnosť národov. Je dokázané, že všade tam, kde zapustila pevné korene a domohla sa vplyvu, zaujala nepriateľské stanovisko voči cirkvi.

Radi priznávame, že v Rotary kluboch sú i takí členovia, ktorí nie sú slobodomurári, ba ani s nimi nesympatizujú, ani z ďaleka nepomýšľajú stavať sa proti cirkvi; ale predsa keby dobre porozmýšľali nad programom Rotary a jeho cieľmi, nemohli by v nich s dobrým svedomím zotrvať. Keby sa jednalo o nejakú priemyselnú alebo obchodnú spoločnosť, nebolo by to tak zlé. Ale Rotary majú mravný cieľ, majú mravný katechizmus, majú mravné príkazy. To však nie je katolícka morálka, pravá; aj keď by ju neprijali nekatolíci. Je to morálka nezávislá, laická, na ktorej by sa mali zhodnúť všetci ľudia, totožná s morálkou slobodomurárov, ktorú tak energicky zavrhol Lev XIII. Pokladá všetky náboženstva za rovné si, chce moralizovať svojich členov a pritom sa v podstate odlišuje od jedinej pravej morálky Ježiša Krista. Preto ju zavrhlo toľko katolíckych časopisov, preto španielsky episkopát zakázal veriacim členstvo v Rotary. *„Kto nie je so mnou, je proti mne.“* (Mt 12, 30).

(Podľa Civiltá Cattolica, 1928, 1929.), J. Bouzek, in Časopis katolíckeho duchovenstva roč. 71 (96), 1930, zošit 9-10, s. 824-831.; http://depositum.cz/knihovny/ckd/tiskclanek.php?id=c_19145; http://katolickakultura.sweb.cz/rotary_club/rotary_club.html

spracoval ThDr. Ondrej Chalachan, PhD.

Misie na Ukrajine

´´Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.´´
Mk 16, 15

... toto sú slova samotného Spasiteľa Ježiša Krista, ktoré prostredníctvom svojich učeníkov odovzdáva všetkým generáciám žijúcim na zemi, mladým i starým, bohatým i chudobným, zdravým ale aj chorým.

Na svete je veľa ľudí, ktorí počujúc tento hlas, zatúžili hlásať Radostnú zvesť. Jedni ju dosvedčujú svojím životom, v práci, v škole, iní hlásajú slovom vo farnostiach... no sú i takí, ktorí sa pre Ježiša rozhodli vydať aj do iných krajín, k Božím deťom, ktoré ešte nepočuli o svojom milujúcom Otcovi na nebesiach.

Áno, sú to misionári po celom svete a ich pomocníci - laickí dobrovoľníci.

Aj na Slovensku sa našlo takmer 65 mladých ľudí (dobrovoľníkov) z rôznych kútov Slovenska, ktorí obetovali svoj čas cez prázdniny a šli ohlasovať Krista na Zakarpatskú Ukrajinu. Boli to presne dva týždne (15.7 – 30.7. 2011) ktoré sme strávili na východe od Slovenska.

Začalo to 6 mesačnou prípravou a to posledné víkendy v mesiaci, kedy sme sa stretávali, zvlášť západná skupinka pri Trnave a zvlášť východná skupinka v Tatranskej Lomnici. Západnú skupinku viedol salezián Peter Ondrej a východnú skupinku viedol diakon salezián Dominik Felber. Cieľom týchto stretnutí bolo pripraviť duchovný, športový a zábavný program pre deti na Ukrajine. Keď prišiel ten veľký deň D, a to 15. júl, všetci sme sa stretli v Košiciach. Po slávnostnej sv. liturgii nám boli odovzdané misijne kríže a dostali sme požehnanie na našu misiu. V nasledujúce ráno

sme sa všetci spoločne autobusom odviezli na Ukrajinu, konkrétne do mestečka Tjačiv na juhu krajiny pri rumunských hraniciach. Tam nás čakali miestni kňazi, ktorí nás odviezli do svojich dediniek. V dedinkách (konkrétne v 15 dedinkách Mukačevskej eparchie) sme boli v 4 – členných skupinkách. Následne, na druhý deň sa začala naša misia v danej farnosti spoločnou nedeľnou sv. liturgiou, každý vo svojej dedinke. Pôsobili sme v dedinkách, kde bolo množstvo rôznych vierovyznaní, napr.

pravoslávni, gréckokatolíci, jehovisti, evanjelici, baptisti a sobotisti. Prijatie v dedinkách bolo rôzne. Niektorí nás tam vítali, no iní zas krútili hlavami. Bývali sme v rodinách, ktoré nás prijali a starali sa o nás. Náplňou našej práce bolo odovzdať lásku deťom, lásku ktorú ohlasoval sám Pán Ježiš a neskôr aj jeho nasledovníci, ako napr. don Bosco, mukačevský biskup bl. Teodor Romža a mnohí iní, ktorí svoj život zasvätili službe Bohu pre ľudí aj v ťažkých situáciách, aké sú teraz na Ukrajine.

Na dvanásty deň sa stretli všetky deti spolu so svojimi animátormi na veľkej Púti detí v Tjačive, kde bol pre nich pripravený kultúrny a duchovný program. Cieľom tejto púte bolo spraviť výlet pre deti, lebo mnohé detí ešte vôbec neopustili svoju dedinu a nevideli život v iných dedinách a mestách, pretože mnohé z nich ťažko pracujú dennodenne na poli a vykonávajú iné ťažké domáce práce. A ďalším cieľom bolo bližšie spoznávanie, aby sa detí z rôznych dedín navzájom spoznali. Každá dedinka spolu so svojimi animátormi, pripravili zábavný a kultúrny program, čím predstavili svoju dedinku, z ktorej pochádzajú. Vyvrcholením tejto púte bola spoločná sv. liturgia na poľnom oltári v Tjačive, na ktorej sa zúčastnilo takmer 350 detí z rôznych dediniek, 60 animátorov, viac ako 20 kňazov a mnoho ľudí z blízka ale aj z ďaleka.

Ako tak plynul čas a dni, naše misie na Ukrajine sa pomaly blížili ku koncu. My sme si zvykli na deti, deti si zvykli na nás. A prišiel piatok druhého týždňa, deň kedy sa bolo treba rozlúčiť. Na oboch stranách boli slzy, ale to patrí k lúčeniu. Na deťoch bolo vidno, že to, čo sme im my odovzdali málo nejaký význam. Mnoho od nás prijali, ale aj my animátori sme od nich mnoho dostali – videli sme v akej chudobe žijú, ale oni to s pokorou prijímajú. Rozlúčili sme sa aj s rodinami, u ktorých sme bývali a presunuli sme sa do Tjačiva, odkiaľ sme sa všetci animátori na druhý deň, naplnení novými zážitkami, pocitmi, priateľstvami a skúsenosťami presunuli na Slovensko.

Už teraz sa všetci mladí, takisto ako deti na Ukrajine, tešíme na budúce leto, na veľké prázdniny, keď sa opäť všetci spolu stretneme.

Matúš Sejka

(bližšie informácie o misiách a misiách na Ukrajine nájdete na stránke www.misie.sdb.sk alebo priamo u autora článku)

detské okienko

Tajnička

Božie slovo sa číta od

1	12	5	17	9	11

To je stôl Božieho slova.

Evanjelium sa číta z

13	4	1	9	14	13	2	10	1	7	1

Príhovor kňaza –

15	17	12	10	8	10	1

, pomáha lepšie pochopiť to, čo sme počuli v čítaniach zo Svätého Písma.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A	L	C	V	B	K	R	L	N	I

11	12	13	14	15	16	17
Y	M	E	J	H	G	O

Päťstoeurovka ide do pekla a vidí ako do neba stúpa dvadsať centovka.
V tom začne kričať: „Ta ja taká šumná, hladká, čistá a musím ísť do pekla!
A tota centovka, poobivaná, brudná ide do raja! Jak to?“.
A dvadsať centovka kričí: „Hej, ty čistá, šumná, hladká a koľko raz si za svoj život bola v cerkvi?!“ ☺

Žena sa nahnevane pýta manžela: „Kde sa tu vzalo toľko prázdnych fliaš?“
„Ja neviem, ja prázdne fľaše nekupujem!“ ☺

Smrteľné chorý pacient sa pýta sestričky: „Sestrička, mám ešte nejakú šancu?“
Sestrička odpovedá: „Nie, vy vôbec neste môj typ!“ ☺

Po prehratom zápase kričí tréner na hráčov:
"Ja som vám povedal, aby ste hrali, ako nikdy predtým, nie akoby ste nikdy predtým nehrali!" ☺

- Pán doktor, ako to, že vám idú tak dobre kšefty?
- To je jednoduché. Špecializoval som sa na liečenie svokier. Keď sa to podarí, tak platí dcéra, a keď nie, tak platí zať. ☺☺☺

Matúš Sejka

Liturgický program na 10. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 15.8.	**Zosnutie Presvätej Bohorodičky** **Prikázaný sviatok, myrovanie**	6:30 7:30 16:30 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska ** Peter, Marta* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská *+ Michal, Anna, Vladimír*
Utorok 16.8.	Prenesenie Rukou neutvoreného obrazu Ježiša Krista z Edessy do Konštantínopola	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Vladimír, Ján, Anna, Ján* Sv. liturgia slovenská *+ Ján*
Streda 17.8.	Svätý mučeník Myrón	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Peter, Marta* Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Štvrtok 18.8.	Svätí mučeníci Flórus a Laurus	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Ľubka* Sv. liturgia slovenská ** Helena*
Piatok 19.8.	Svätý mučeník Andrej Stratopedarcha a spoločníci **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ján (panychída)* Sv. liturgia slovenská *+ Ján, Mária, Ján, Vanda*
Sobota 20.8.	Svätý prorok Samuel	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Anna (90 r.)* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Ján, Helena, Ján, Mária, Ján, Helena, Ján*
Nedeľa 21.8.	**DESIATA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Svätý apoštol Tadeáš Svätá mučenica Bassa	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Vladimír (60 r.), Bernardína s rod.* Sv. liturgia staroslovienská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Július, Helena, Radovan s rod., Adriana s rod.* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Timotej (1 r.)*

Liturgický program na 11. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 22.8.	Svätý mučeník Agatonik a spoločníci	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Ján, Ján, Františka, Andrej, Mária*
Utorok 23.8.	Zakončenie sviatku Zosnutia presvätej Bohorodičky Svätý mučeník Lupus Svätý hieromučeník Irenej, lyonský biskup	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Jozef*
Streda 24.8.	Svätý hieromučeník Eutychés **Duchovná obnova**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Štefan, Mária* Sv. liturgia slovenská *+ Ján (panychída)*
Štvrtok 25.8.	**Náš blažený hieromučeník Metod, michalovský protoigumen** **Duchovná obnova**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Margita, František*
Piatok 26.8.	Svätí mučeníci Adrián a Natália **Duchovná obnova** **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ rod. Sabolová*
Sobota 27.8.	Prepodobný otec Pimen **Duchovná obnova**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Ján (panychída)* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ rod. Mihaľovová*
Nedeľa 28.8.	**JEDENÁSTA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** **Odpustová slávnosť** Prepodobný otec Mojžiš Etiópsky Svätý Augustín, hipponský biskup	7:00 **8:00** **10:30** **18:00**	**Utiereň sviatku** Sv. liturgia slovenská ** Andrej, Mária (40 r. manželstva)* **Odpustová sv. liturgia staroslovienska s myrovaním a obchodom okolo chrámu** ** Gabriela (20 r.)* Sv. liturgia slovenská ** Mária, Daniel*

Liturgický program na 12. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 29.8.	**Sťatie hlavy proroka, predchodcu a krstiteľa Jána** **Odporúčaný sviatok** **Zdržanlivosť od mäsa**	7:30 **9:00** 17:15 18:00	Sv. liturgia slovenská *+ Vasiľ* ***Sv. liturgia staroslovienska za veriacich*** Malá večiereň Sv. liturgia slovenská *+ Mária, Vasiľ*
Utorok 30.8.	Svätý Alexander, svätý Ján a svätý Pavol Nový, konštantínopolskí patriarchovia	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Mária, Adam, Marián, Marián* Sv. liturgia slovenská *+ Oľga, Anton, Eva, Štefan* *+ Štefan (40 dňová)*
Streda 31.8.	**Uloženie pásu presvätej Bohorodičky**	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska Sv. liturgia slovenská *+ Michal, Anna*
Štvrtok 1.9.	**Začiatok indiktu – nového cirkevného roka** Pamiatka prepodobného otca Simeona Stĺpnika a jeho matky Zhromaždenie k Presvätej Bohorodičke z Miasén	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Juraj, Helena s rod.* Sv. liturgia slovenská *+ Štefan, Mária, Ján, Ján, Andrej a ostatní z rod.*
Piatok 2.9.	Svätý mučeník Mamant Prepodobný otec Ján Pôstnik, konštantinopolský patriarcha **Prvý piatok** **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 17:45 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** ctitelia Božského srdca* ***Eucharistická pobožnosť*** Sv. liturgia slovenská *+ Pavol, Mária, Michal, Peter*
Sobota 3.9.	Svätý hieromučeník Antim, nikomédijský biskup Prepodobný otec Teoktist, spoluaskéta Eutymia Veľkého	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Andrej, Ján, Anna, Mikuláš, Ondrej, Ján, Helena (40 dňová)* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Pavol (40 dňová)*
Nedeľa 4.9.	**DVANÁSTA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** Svätý hieromučeník Babysal Svätý prorok Mojžiš **Odpust v Dedačove**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Juraj, Jana s rod (12 r. manželstva)* **Sv. liturgia staroslovienska za veriacich** Sv. liturgia slovenská *Marta, Dominika, Anton (55.),Natália (15 r.)* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Mikuláš, Adriana, Oliver, Adrianka, Mária*

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
farár: 057/ 788 9061
kaplán: 057/ 788 9060
WEB: **www.grkat.he.sk/uvod**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com
výpomocný duchovný: hrib.peter@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, piatok: 8:30 – 10:00 / 14:00 - 15:00

Utorok, štvrtok: 8:30 – 10:00

Na prvý piatok a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;
LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame ***iba v cerkvi.***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Mikuláš Fejko**